U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.,** proti žalovanému: **Ministr práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o ochraně proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 3. 2009, č. j. 5 Ca 395/2007 – 68,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť dospěl k závěru, že žalovaný nebyl nečinný. Žalovaný posoudil podání žalobce směřující proti pravomocným rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí, ze dne 17. 7. 2007, č. j. 2007/47776-212, ze dne 19. 7. 2007, č. j. 2007/47897-212, ze dne 11. 9. 2007, č. j. 2007/58695-212, jako podněty k přezkumným řízením. Tyto vyhodnotil jako nedůvodné, neshledal proto důvod k zahájení přezkumných řízení, což žalobci písemně sdělil, aniž vydal ve věci rozhodnutí. Městský soud v Praze neshledal v jeho postupu pochybení.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze podal žalobce kasační stížnost a požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, a to JUDr. Víta Vohánku. Městský soud v Praze tuto žádost zamítl usnesením ze dne 30. 4. 2009, č. j. 5 Ca 395/2007 – 100, s tím, že u žalobce nejsou splněny podmínky pro ustanovení zástupce podle ust. § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť u něj nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Uvedená podmínka pak není splněna především z toho důvodu, že kasační stížnost uplatněná proti rozsudku tohoto soudu ze dne 6. 3. 2009 zjevně nemůže být úspěšná, neboť problematika výkladu ust. § 94 odst. 1 správního řádu, jež je podstatou projednávané věci, byla již řešena ve věcech sp. zn. 5 Ca 124/2007 či 5 Ca 264/2006, přičemž v posléze uvedené věci rozhodoval i Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 26. 3. 2008, č. j. 6 Ans 8/2007 – 94, a s názorem Městského soudu v Praze se ztotožnil.

Žalobce napadl toto usnesení Městského soudu v Praze kasační stížností, v níž namítl nesprávný výklad příslušných ustanovení zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a nerespektování judikatury Nejvyššího správního soudu. Rozsudkem ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ans 2/2009 – 132, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost zamítl.

Městský soud v Praze přípisem ze dne 21. 12. 2009, č. j. 5 Ca 395/2007 – 143, žalobce vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy předložil plnou moc udělenou zvolenému advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Přípis byl žalobci doručen dne 29. 12. 2009. Ve svém podání ze dne 4. 1. 2010 žalobce opakovaně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, aniž by však tvrdil, že se od posledního rozhodnutí soudu jeho osobní a majetkové poměry nějak změnily. Soud proto o této žádosti již nerozhodoval.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné. Jeho žádost o ustanovení advokáta Městský soud v Praze zamítl. Poté žalobce vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi ve stanovené lhůtě. Žalobce však výzvu soudu nerespektoval, vadu kasační stížnosti neodstranil.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 19. května 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín

předseda senátu